

TAKI SMO

PETRA METERC

»Se ne dotikamo drug drugega zato, da bi si dokazali, da smo še vedno tu?«¹

Taki smo (We Are Who We Are, 2020), serija režiserja Luca Guadagnina, ki se je v osmih delih odvrtela od konca poletja pa nekje do sredine novembra, je avtorska stvaritev, od katere kljub temam, prežetim z najstništvom, ne gre pričakovati konvencij serij, ki se običajno izrišejo v okviru žanra odraščanja. Guadagnino se je kot režiser, pa tudi kot scenarist skupaj s Paolom Giordanom in Francesco Manieri zadeve namreč lotil tako kot svojih filmov, le da si je tokrat lahko vzel več časa za razvoj raznolikih odtenkov avtorske poetike, ki stavi na predanost gledalca skrbno izgrajenim trenutkom, občutenjem in vzdušjem, ki prežemajo posamično epizodo. Serija nikoli ne vzpostavi dinamike, ki bi nas gnala k ogledu naslednje epizode. Sledeči si deli ne dopolnjujejo prejšnjih v klasičnem razvoju pripovedi, saj se ta mozaično izrisuje na ravni skrbnega grajenja kompleksnosti karakterjev in njihove umeščenosti v okolico. Tako si serija že takoj denimo privoščiti, da prvo epizodo spremljamo iz perspektive enega od glavnih dveh junakov, v drugi pa se taisto dogajanje izriše s perspektive druge, vse do hipa, ko se njune poti srečajo.

Dogajanje je zasidrano v ameriško vojaško oporišče v italijanskem mestecu Chioggia nedaleč od Benetk, kjer spremljamo novoprišleka Fraserja (Jack Dylan Grazer), z oblikovalskimi oblačili in poezijo Oceana Vuonga obsednega 14-letnika iz New Yorka, katerega svetobolje izraža že vnaprej vsega naveličan obraz in pogled, s katerim bi vsakih nekaj minut najraje zadavil svojo vojaško mamo (Chloë Sevigny), ki ga je skupaj s svojo dolgoletno partnerico iz vlemesta odvekla na odročen konec sveta, da bi tam zasedla mesto polkovnice. Ko Fraser v Chioggi naleti na skupino ameriških najstnikov in spozna zadržano, na videz odsotno

Caitlin (Jordan Kristine Seamon), se vzpostavi osrednja dinamika serije – intenzivno spoznavanje in tkanje izmuzljivo-nedoločljive vezi med likoma, ki tako ali drugače odstopata od vrstnikov. Če gre pri Fraserju za zaigrano samozavest, ki skriva za njegova leta preuranjeno skrajno senzibilnost do sveta, je pri Caitlin bistven vzrok procesa razumevanja lastne odtujenosti od norm spola, ki so ji pripisovane.

Čeprav bi vnaprej utegnili sklepati o za trenutne najstniške serije značilnem raziskovanju neheteronormativnosti, Guadagnino karakterje zariše v odprtem in nestanovitnem odnosu do lastnega spola in seksualnosti ter v povsem fluidnem naseljevanju identitet. Tovrstno razumevanje lastnih teles in teles bližnjih na ravni pripovedi zavrne dramatični potencial »tegot odraščanja« in nikoli ne postane gonilo dogajanja samo po sebi, s čimer Guadagnino kljub vihravi izgubljenosti vzpostavi nepokroviteljski odnos do likov. Generaciji Z tako priznava avtonomnost v iskrenejšem pristopu do lastnega razumevanja spola in odnosov, kot ga je sposobna generacija njihov staršev. Fraser in Caitlin naklonjenost izkazujeta obema spoloma, se v teku epizod od njih odvrata in vračata, vendar tovrstni obrati ne odstopajo od preostalega emocionalnega kaosa po imenu adolescenca. Občutja junakov niso nikoli enostavna ali povsem jasna. Tako kot bi lahko v Guadagninovem **Pokličime po svojem imenu** (Call Me by Your Name, 2017) zdaj že kulturni prizor z breskvijo označili za najbolj erotičen in nelaгодen hkrati, se tudi v seriji spoznavanje užitka, v njem pa lastnih želja in zatorej sebe, redkokdaj loči od zaletavosti, nerodnosti, razočaranj.

Guadagnino vzdušje v seriji gradi iz nenehnega trenja med naturalistično neposrednostjo prikaza sveta odraslih in vojaške institucije ter liričnimi sekvencami, ki odražajo notranji svet mladih v ospredju. Slednje so polne poigravanja na ravni vizualnega; Guadagnino kadre poudarja z

1 Ocean Vuong, verz iz pesmi »On Earth We're Briefly Gorgeous«.

nenavadnimi koti, počasnimi posnetki ali s sekundnimi zamrznitvami slike, da bi le podaljšal trenutek ali ujel določen pogled. Dolgi posnetki hoje na plažo, vožnje z avtobusom, kolesarjenja po opustelem mestu in drugih lenobnih prekladanj ter divjih izgubljanj onkraj vojaške baze so največkrat podšiti z glasbo, ki se v sanjavih, mestoma pa kar sanjskih prizorih v okolico preprosto razlije iz zvočnikov ali slušalk junakov.

Redkokdaj se zazdi, da bi Guadagnino vstopal v neposreden dialog s simbolnimi in političnimi implikacijami oporišča, saj je povedna že sama umestitev najstnikov v poustvarjen simulaker »Amerike« v malem, ki je kot zadnja postaja za vojake pred misijami na tujem obnem tudi srž ameriškega imperializma. V prvem delu Britney (Francesca Scorsese), še ena od ameriških najstnic, Fraserju pomenljivo pojasni, da so v vseh ameriških oporiščih trgovine z živili do potankosti enake in da imajo izdelke na istih mestih, nato pa pikro doda, »da se ne bi izgubili«. Mladi se torej izgubljenosti ne morejo otresti tako zaradi življenja v simbolni kopiji kot zaradi karavanskega življenja od ene službe

staršev do druge, pa tudi v odnosu do njihovih političnih in osebnih načel. Tako kot osrednje teme serije prehajajo v in iz fokusa, se tudi teme, ki jih v drugem planu razkriva okolica junakov, nikoli ne zataknejo pri eni misli. Fraserjeva mama, ki s svojo partnerico znotraj vojaške institucije deluje liberalno, je denimo tudi polkovnica, ki slabo izurjenega mladega vojaka iz baze povsem brez zadržkov pošlje na misijo v Afganistan, ko to od nje zahtevajo.

Mladi vseh ozadij, vrženi skupaj z vsega sveta, se v luči povedanega še bolj krčevito oprijemajo vsakršnih trenutkov, ko si svet izgrajujejo sami, in ljudi, s katerimi to lahko svobodno počnejo. Če se njihovi mladostniški odleti zdijo kot neskončen poletni tabor, kjer je mogoče vse in vse predstavlja potencial hipne razburljivosti, se namreč hkrati zdi, da jih spremlja vnaprejšnja nostalgija, slutnja žalosti, kakršno občutimo, še preden se poletje zares konča. Ne čaka jih namreč zgolj konec brezskrbnosti, ampak tudi vse, kar v seriji ostane zgolj tu in tam namignjeno. Osrednja junaka, Fraser in Caitlin, se zdita odločena, da se slutnjam naproti, brez vsiljenih definicij in slabih kopij svetov, odpravita skupaj.